

Zdroj: zpravy.idnes.cz
Autor: [iDNES.cz](http://idnes.cz), Martina Vyroubalová
Datum: 26.02.2017
Odkaz: <http://zpravy.idnes.cz/igelitove-a-papirove-tasky-ekologicke-srovnani-f53-/domac...>

Na jejich výrobu padne více materiálu, kamion jich při přepravě neuveze tolik a často neposlouží vícekrát než jednou. Analýzy i slova expertů naznačují, že papírové tašky nejsou zase o tolik ekologičtější než igelitky, které od příštího roku zřejmě budou muset všechny prodejny v Česku nabízet výhradně za poplatek.

Zákaz plastových tašek zdarma v pátek schválila Sněmovna. Pokud na návrh kývne i Senát, budou tenké i pevnější igelitky muset prodejci od začátku příštího roku nabízet výhradně za peníze. Novinka se nedotkne mikrotenových sáčků například na zeleninu či pečivo ([více čtete zde](#)).

"Nevím, že by ještě někde dávali tašky zadarmo, že byste dostali dvě ke každému nákupu, aniž byste je vůbec potřebovali. Drobnou sumu za sáček si už nyní účtuje naprostá většina řetězců," uvedl Ivo Kropáček z Hnutí Duha.

Novinka to bude zejména pro prodejce oděvů, bot nebo elektroniky. Pokud nebudou chtít zákazníkovi k tisícovému nákupu účtovat poplatek za tašku, mohou mu zboží zabalit do papírové varianty. Od března končí s igelitkami Lidl, nakupujícím nabídne za peníze už jen papírové nebo opakovaně použitelné tašky ([více zde](#)).

"Papírové tašky ale v konečném důsledku o tolik ekologičtější nejsou. Výroba je energeticky poměrně náročná, papírová taška je ve srovnání s plastem relativně těžká a na její výrobu je potřeba více materiálu," přiblížil Vladimír Kočí z Vysoké školy chemicko-technologické (VŠCHT). Ryby mají žaludky plné sáčků

Že papírové tašky nejsou k přírodě výrazně šetrnější, naznačily už v minulosti analýzy LCA (life cycle assessment), mapující jejich životní cyklus od vytěžení ropy či vykácení stromu až po likvidaci či opětovné použití **recyklovaného** materiálu.

Dřevo je sice obnovitelná surovina, avšak několikanásobně těžší, takže víc zatěžuje dopravu. Výroba plastového pytlíku je relativně čistší, protože při ní není nutné řešit odpadní vodu jako při výrobě papíru. Papírový pytlík navíc často poslouží jen jednou. "V celkovém srovnání skutečně mikrotenový sáček překvapivě vycházel v řadě parametrů lépe," potvrdil ekolog Petr Ledvína.

V České republice se pohybuje spotřeba všech plastových tašek kolem 300 kusů na osobu a rok. Cílem je trvale snížit jejich roční spotřebu do konce roku 2019 na 90 kusů na osobu a do konce roku 2025 na 40 kusů. Do roku 2020 by se také měl o deset procent zvýšit podíl **recyklovaných** obalů na 70 procent.

Recyklace obou surovin je z pohledu pracovních postupů v podstatě stejně náročná. Balík **vytříděného** papíru v papírně se nadrtí a splaví, aby ho zbavili kamenů, plastových polepů a dalších příměsí. Následně se z vody s rozvlákněným papírem na sítěch odseparuje papírové vlákno, které se použije na výrobu **recyklovaného** papíru.

"Plastové folie a sáčky se v mlýně natrhají na lístečky, které se vsypou do extrudéru, v němž se plast nataví. Plastová tavenina se vyfiltruje a zbaví nečistot. Z ní hned můžete vyfouknout nový sáček, anebo ji zchladíte a uděláte granulát, který lze použít v plastikářském průmyslu. V obou případech jsou pro **recyklaci** potřeba hlavně vstupní energie, které jsou u obou materiálů obdobné," popsal iDNES.cz technický náměstek OZO Ostrava Petr Bielan.

Donedávna byl s výkupem papíru problém a často jej pálili. Nyní zájemci platí za kilogram kolem koruny padesát. Za plast dávají odběratelé víc, nicméně nasycení trhu a nízká cena ropy v poslední době ceny výrazně srazily.

Z ekologického hlediska je hlavní problém v tom, že se odhozené pytlíky dostávají koryty řek do moře, nebo zůstávají ležet v přírodě, což podle Ledvíny analýzy životního cyklu nezhledňují. "Zachránci pak nacházejí na březích mrtvé živočichy s žaludkem plným plastů. To je podstatné, ne emise z dopravy, ani gram ropy potřebný na výrobu sáčku," dodal Ledvína. "Igelitky" z kukuřice se moc neosvědčily

Oslovení odborníci se neobávají, že by spolu s povinným zpoplatněním igelitek stoupla spotřeba pytlů na odpady. A kdyby přeci jen: "Dá se předpokládat, že když si někdo koupí sáčky na **odpad**, tak je hodí do popelnice a neskončí to ve volné přírodě. Druhá část vysype kýbl bez pytlíku tak jako dřív," dodal Ledvína.

iDNES.cz se ptal **České obalové asociace Syba**, jaká část řetězců v tuzemsku používá takzvané ekologické igelitky. "Biodegradovatelné igelitky u nás jsou používány v zanedbatelném množství, prodejci Alza se to začalo rozpadat ještě na skladě," uvedl ředitel asociace Vlado Volek.

Kromě zmíněných jednorázových kompostovatelných igelitek z čistě přírodních materiálů - například škrobu, kukuřice nebo třtiny - které rychle ztrácejí pevnost a pružnost, se vyrábějí i takové, které se samy rozloží na světle nebo ve vlhku. Běžným okem laik rozdíl nepozná a odborníci před tímto typem "bioplastů" varují.

"Oxoplast je klasický plast, do kterého je jen přimíchaná složka způsobující rozpad. Sejde z očí, ale všude v přírodě jsou přítomny mikroskopické složky plastu. To už je lepší, když je pohozený plast vidět a jsme schopni ho posbírat a odvézt na skládku či k **recyklaci**," doplnil Ivo Kropáček z Hnutí Duha.

Pokud by však igelitové pytlíky v přírodě nezůstávaly, byl by jejich vliv na životní prostředí pravděpodobně mírnější, než je tomu v případě papírových sáčků. "To je dost možné, ale je to v podstatě utopie," podotkl Vladimír Kočí z VŠCHT.

Zpoplatnění vnímá spíš jako osvětu. "Věcí, které jsou zadarmo, si často nevážíme a vyhazujeme je. Koruna nikoho nezabije a dojde k výraznému poklesu používání tašek, což je dobře. Není ale šťastné, aby to bylo postaveno papír, nebo plast. Když už něco zpoplatnit, tak oboje," dodal.

Nejlepší je vzniku odpadu zcela přecházet. "Kdyby někdo chtěl pomoci v oblasti spotřebitelského chování, tak by bylo bezvadné, aby lidem dával nějaké pěkné sexy tašky, které budou nosit opakovaně a stanou se součástí jejich image, jako když měl v 70. letech každý svoji síťovku," uzavřel.